

Арешиве

РЕШЕНИЕ

№ 441

гр. Враца, 23.11.2017 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ВРАЦА, троен състав, в публично заседание на 24.10.2017 г. през две хиляди и седемнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИГЛЕНА РАДЕНКОВА
ЧЛЕНОВЕ: СЕВДАЛИНА ВАСИЛЕВА
ТАТЯНА КОЦЕВА

при секретаря ДАНИЕЛА МОНОВА и в присъствието на прокурора НИКОЛАЙ ЛАЛОВ, като разгледа докладваното от съдия ВАСИЛЕВА адм. дело №490 по описа на АдмС – Враца за 2017 г. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 и сл. АПК.

Образувано въз основа на протест от Окръжна прокуратура – Враца, с който е протестирана разпоредбата на чл.53 от Наредба №7 за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета от Общински съвет Криводол с Решение №120 от протокол №15/21.11.2008г. С тази разпоредба е прието, че при разпореждане с недвижим имот физическите и юридическите лица заплащат на общината режийни разноски в размер на 2% и са дадени хипотезите за прилагането ѝ.

В протеста се релевират доводи, че оспореният текст на Наредбата е приет в противоречие с чл.7а от Закон за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност /ЗОАРАКСД /, според която таксите, събирани от административните органи във връзка с контрола и регулирането на стопанската дейност се определят по Методика за определяне на разходоориентиран размер на таксите и разходването им, приета с ПМС №1/05.01.2012г., като в чл.2 ал.2 от тази методика режийните разноски са посочени като непреки разходи, включени в събираните такси и в чл.3 ал.3 е конкретизиран методът на изчислението им. Също така се сочи, че предвиденото заплащане на режийни разноски противоречи на разпоредбата на чл.111 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/, където с делегацията на чл.9 от същия закон ответникът е оправомощен да определя и администрира местните такси и цени на услуги чрез приемането на съответна Наредба. Претендира се присъждане на сторените в настоящото производство разноски.

В изпълнение на разпоредбата на чл.188 АПК оспорването е съобщено чрез обявление в "Държавен вестник" бр.74/12.09.2017 г.

Ответникът по оспорването Общински съвет Криводол чрез процесуалния си представител адв.Б.Тончева в съдебно заседание и в писмена защита оспорва протеста, като заявява, че в същия няма яснота

точно на коя разпоредба от нормативен акт от по-горна степен противоречи оспорената разпоредба. Заявява се също, че режимните разноски не са такси и не се подчиняват на същия режим като последните, а също така в случая не става дума за регулиране на стопанска дейност, за да се изследва дали разпоредбата противоречи на ЗОАРАКСД.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, както и Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Криводол, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация, действал към момента на приемане на Наредбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните и след служебна проверка на протестирания акт съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, приема за установено следното:

В случая се касае до оспорване на разпоредби от подзаконов нормативен акт с вторични правни норми, които създават общи задължителни правила за регулиране на повтарящи се обществени отношения в границите на съответната община. Актът е издаден от орган на местно самоуправление и подлежи на безсрочно оспорване съобразно разпоредбата на чл.187, ал.1 АПК. Оспорването е направено чрез протест на Окръжна прокуратура – Враца съобразно правомощията по чл.16, ал.1, т.3 вр.чл.186 ал.2 АПК в защита на обществения интерес. По изложените съображения оспорването се явява допустимо. Разгледано по същество, същото е и основателно.

От приложената от ответника административна преписка по приемането на Наредбата се установява, че е спазена процедурата, предвидена в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Криводол, действал към момента на приемането на оспорения текст. Доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при приемането на оспорените текстове не са наведени и в протеста. Протестираната Наредба №7 за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество е приета с Решение №120 по протокол №15 от проведено редовно заседание на Общински съвет Криводол на 21.11.2008г., като за приемането ѝ са гласували поименно всички присъстващи 16 общински съветници. Видно от текста на Наредбата в чл.53 от същата е предвидено, че при разпореждане с имот физическите и юридическите лица заплащат на Общината режимни разноски в размер на 2% от неговата цена, определена в три хипотези в зависимост от вида на сделката.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Чл. 8 от Закона за нормативните актове /ЗНА/ дава право на всеки общински съвет да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. По тези съображения частично оспорената Наредба се явява акт, издаден в изискуемата писмена форма, от компетентен орган, с решение, взето на редовно проведено негово заседание и при спазена процедура по приемането, съобразно изискванията на чл.27, ал.2, ал.4 и ал.5 ЗМСМА и на подробно разписаните в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет Криводол, поради което същата не е нищожна.

Протестираният текст на чл.53 от Наредбата предвижда, че при разпореждане с недвижим имот физическите и юридическите лица заплащат на Общината режимни разноски в размер на 2%, изчислени върху: 1. стойността на имота, предмет на продажба, съответно стойността на ограниченото вещно право, което се учредява; 2. по-голямата стойност при замяна; 3. стойността на реалния дял, който се получава при делба. В законодателството не се съдържа легално определение на термина „режимни разноски“, но според утвърдената практика това са непреки разходи за административно-управленския апарат без заплатите. Действително, в правния мир съществува нормативна уредба, уреждаща заплащането на режимни разноски, както подробно е описано в писмената защита на процесуалния представител на ответника. Такова заплащане е предвидено в чл.57 ал.1 от ППЗДС по отношение управлението и разпореждането с държавни имоти. В нито един закон, регламентиращ управлението и разпореждането с общински имоти обаче, не е предвидено правомощието Общинските съвети да изискват заплащане и да определят размер на режимни разноски извън таксата по чл.111 от ЗМДТ, по производствата за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на вещни права върху общински имоти. В размера на тази такса при спазване на принципа за възстановяване на пълните разходи на общината за извършване на съответната услуга, които разходи са изчерпателно изброени в §1 т.15 от ЗМДТ, се включват и режимните разходи, което означава, че те не следва да се събират отделно от вече определената такса за предоставената услуга. Приемайки друго, ответникът е взел незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено. Освен по изброените по горе съображения, оспореният текст е незаконосъобразен и затова, че в административната преписка не се съдържа мотивировка защо е приет именно този размер от 2% на определяне на режимните разноски, няма финансова обосновка на заложения разход за гражданите и юридическите лица при разпореждане с недвижими имоти, което винаги е съществено процесуално нарушение и основание за отмяна на подзаконовия нормативен акт. В съответствие с правилата за разпределяне на доказателствената тежест в процеса, с оглед нормата на чл.170, ал.1 АПК, в тежест на административния орган е да установи изпълнението на законовите изисквания при издаването на оспорения акт, което той не е сторил в настоящето производство.

По изложените съображения съдът намира, че протестът следва да се уважи и атакуваната разпоредба от Наредбата следва да се отмени като противоречаща на материалния закон.

Съдебният състав намира, че съображенията на протестиращата страна за незаконосъобразност на оспорената разпоредба поради противоречие с разпоредбата на чл.7а от ЗОАРАКСД и приетата въз основа на него Методика за определяне на разходоориентиран размер на таксите, са неоснователни. Предмет на регулиране с този закон е стопанската дейност на определени субекти, в които влизат и общините, но оспорената разпоредба на Наредба №7 не се отнася до осъществяване на стопанска дейност с общински имоти. Съгласно §1 т.3 от закона стопанска дейност е дейността, извършвана като търговец, дейността на лицата по чл.2 от Търговския закон и всяка друга дейност, осъществявана с цел печалба или това е дейността на общините, осъществявана чрез техните общински предприятия.

Разпореждането с общински имоти не е дейност на общинските предприятия, поради което ЗОАРАКСД и приетата въз основа на него Методика, не са относими към настоящия спор.

При този изход на делото, на основание чл.143, ал.1 АПК, приложим в настоящото производство във връзка с препращащата норма на чл.196 АПК, ОБС-Криводол следва да бъде осъден да заплати направените деловодни разноски в размер на 20,00 лева - платена такса за обнародване на оспорването в Държавен вестник, които са своевременно предявени и доказани по размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл.193, ал.1, пр.2 вр. чл.146, т. 4 от АПК Административен съд – Враца

РЕШИ:

ОТМЕНЯ чл.53 от Наредба №7 за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество, приета от Общински съвет Криводол с Решение №120 по протокол №15/21.11.2008г.

ОСЪЖДА Общински съвет Криводол **ДА ЗАПЛАТИ** на Окръжна Прокуратура – Враца сумата от 20,00 (двадесет) лева деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: | n |

ЧЛЕНОВЕ: 1. | n |

2. | n |